

ขวัญสุดา

◎ ขวัญเอยขวัญลัทธิเจ้า
หวานสุดหวานอ่อนพา
หวานสัมผัสชีวหา
หวานหมดหวานชะม้อย

◎ โกลุมประสบโฉม
ก่อนดอกจะแผงใบ
    ดาวเดือนก็เหมือนมัน
แผงเมฆสีเมฆพาน
    ความสวยเสน่ห์เอ๋ย
ล้วนเห็นมีมันมอง
    งามมารยาทล้วน
หลอมความสุภาพนั้น
    สมบัติประเสริฐค่า
ต่างวิชาชวน

◎ เวลาไม่เคยคอยใคร
หยุดชมขวัญแล้วพลันจร
    อาทิตย์เคียงขวัญจันทร์
ลอยต่ำเล่ห์สนสวาทโสม

◎ หึงทวารตรีบันดีสมัคร
จะพำนักกับสมรบรรโลม
รวมวันคืนเป็นยามเดียวเกี่ยวประโลม
ชวนฉนั้นน้อมชมสุดาซึ้งกว่าใคร—□

ขวัญสุดา
สยบคล้อย
โสตสดับ เสนาะฤ
บอกได้เป็นโฉน

พิศน้อมสะท้อนไหว
ก็ตะลึงตะโลกลาน
    จรูณแสนจะคล้อยผ่าน
อูร์ราวัฤทธิ์หมอง
    ผิวเชยพริตอง
สิริโฉมประเสริฐสรรค
พิศล้วนพิไลขวัญ
    มนจากมนุษย์มวล
ก็ประชาจะสนส่วน
ศุภเลิศสุดใจ

    ๕๕
    บดินเป็นโฉน

    โยกล้ำฉนั้นอ่อน

ป.ร.ณ. (ถอศคราม)